

1 octombrie – 7 octombrie

Marea luptă

Textul de memorat: „*Domnul a zis Satanei: «Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?»»*” (Zaharia 3:2)

„Pe paginile Vechiului și Noului Testament, se găsesc pretutindeni numeroase referiri și aluzii la un conflict neîntrerupt desfășurat între Dumnezeu și Satana, între bine și rău, atât la nivel cosmic, cât și la nivel personal. Comparând aceste pasaje și punând laolaltă perspectivele oferite de fiecare în parte, putem alcătui o vastă fereastră a adevărului prin care să vedem cu o mai mare claritate mesajul general al Scripturii.” - *The Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, p. 969

Tema mării lupte dintre Dumnezeu și Satana constituie un cadru care ne ajută să înțelegem mai bine mesajul Bibliei în ansamblu și în special planul de mântuire. Deși este mai vizibilă în Noul Testament, ea apare și în Vechiul Testament. Iar în Vechiul Testament, probabil că în nicio altă carte nu este prezentată mai clar decât în cartea lui Iov.

Duminică, 2 octombrie – Un mic colț de rai pe pământ

Cartea lui Iov începe într-o notă relativ pozitivă. Ea ne face cunoștință cu un om binecuvântat din toate punctele de vedere.

1. Citește Iov 1:1-4. Ce fel de viață ducea Iov? Care erau aspectele pozitive ale vieții sale?

Iov pare a le avea pe toate, inclusiv un caracter impecabil! Cuvântul redat în Iov 1:1 cu „fără prihană” provine dintr-un cuvânt care poate avea sensul de „desăvârșit” sau „absolut integru”. Cuvântul tradus cu expresia „curat la suflet” înseamnă „drept” și poate transmite ideea că persoana în cauză merge pe o cale dreaptă. Într-un cuvânt, cartea se deschide cu o scenă aproape edenică, prezentându-ne un bărbat bogat, credincios și integru, care se bucură de o viață deplină pe toate planurile.

2. Ce indicii din următoarele versete ne dovedesc că Iov trăia într-o lume căzută în păcat? Iov 1:5,6

„În toiul ospetelor pe care le dădeau fiii și fiicele lui, el tremura la gândul ca nu cumva copiii lui să-L fi nemulțumit cu ceva pe Dumnezeu. Fiind un preot credincios al casei sale, el aducea jertfe pentru fiecare dintre ei. Cunoștea caracterul ofensator al păcatului, iar gândul ca nu cumva copiii lui să uite de cerințele divine l-a condus la Dumnezeu ca mijlocitor în favoarea lor.” - Comentariile lui Ellen G. White, *CBAZȘ*, vol. 3, p. 1140

Am putea spune că Iov se bucura de un trai bun, atât cât se poate de bun în lumea aceasta. Deși descrierea introductivă pare a fi desprinsă din lumea edenică - un om plin de viață, cu o familie numeroasă, faimos și bogat -, Iov își duce totuși existența pe o planetă decăzută, afundată în păcat și, ca atare, după cum vom vedea, este expus tuturor pericolelor pe care ea le presupune.

Care sunt aspectele pozitive ale vieții tale în acest moment? Cum te poți deprinde să ai mereu o atitudine de recunoștință pentru ele?

Luni, 3 octombrie – Conflictul cosmic

Cartea lui Iov ne prezintă în introducerea ei o scenă de pe pământ, un loc liniștit, idilic.

La versetul 6 însă, cadrul se schimbă. Se trece brusc la un cu totul alt aspect al realității, perceptibil pentru om doar prin intermediul revelației divine. Și, fapt interesant, acest alt aspect al realității, cerul, nu pare a fi la fel de idilic și de liniștit precum micul colț de cer de pe pământ descris anterior.

3. Citește Iov 1:6-12. Ce evenimente sunt descrise aici? Ce diferențe există între situația din cer și situația lui Iov de pe pământ?

Pasajul acesta, așa scurt cum este, abundă în teme demne de explorat. El ne dezvăluie niște aspecte ale universului nostru pe care nici chiar toate telescoapele științifice nu le pot detecta și pe care știința umană nici măcar nu a început să le sondeze. Ceea ce ne fascinează însă este conflictul cosmic pe care el ni-l dezvăluie. Discuția la care avem acces aici nu este una calmă, liniștită, așezată. Dumnezeu se laudă cu Iov (ca să folosim modul de exprimare omenesc), cum se laudă un tată cu fiul lui. Dar Satana Îi dă o replică acidă: „Și Satana a răspuns Domnului: «Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?»» (Iov 1:9). Parcă-i și auzim inflexiunile sarcastice ale vocii, tonul zeflemitor.

Textul nu precizează că scena aceasta are loc în cer, dar, în mod sigur, acolo se petrece. Iată așadar o ființă creată, un înger, care stă înaintea lui Dumnezeu și Îi contestă autoritatea de față cu alți „fii ai lui Dumnezeu”. Este greu de imaginat că ar putea să vorbească cineva pe un asemenea ton în fața unui conducător pământesc, dar iată o ființă care are o astfel de atitudine în fața lui Dumnezeu. Cum e posibil așa ceva?

Răspunsul îl găsim într-o temă abordată în Biblie în numeroase locuri și în diverse moduri. Este vorba despre marea luptă, tema-cadru care ne ajută să înțelegem nu numai cartea lui Iov, ci și întreaga Biblie și afirmațiile ei despre trista istorie a păcatului și a suferinței de pe pământ. Mai mult, ea ne ajută să înțelegem mai bine ce a realizat Isus pentru noi pe cruce, cu scopul de a pune capăt păcatului și suferinței.

Marti, 4 octombrie – Conflictul de pe pământ

Cartea lui Iov ne dezvăluie o dimensiune a existenței pe care nici ochii, nici urechile noastre și nici filosofii lumii nu sunt capabile să ne-o descopere. (Ea ar trebui cel puțin să ne convingă că ochii și urechile noastre și filosofii lumii nu ne pot ajuta să percepem imaginea de ansamblu!) Iar pasajul acesta ne arată că între Dumnezeu și această altă ființă, pe nume Satana, există un conflict. Acest conflict se desfășoară mai întâi în cer, dar coboară instantaneu pe pământ. Peste tot în Biblie găsim texte care ne îndreaptă atenția spre acest conflict în desfășurare, în care suntem implicați și noi.

4. Citește textele următoare. Ce ne spun ele despre lupta de pe pământ împotriva forțelor supranaturale?

Geneza 3:1-4

Zaharia 3:2

Matei 4:1

1 Petru 5:8

1 Ioan 3:8

Apocalipsa 12:9

Acestea sunt doar câteva texte biblice care arată, direct sau indirect, că Diavolul este o ființă supranaturală reală cu intenții rele. Mulți sunt de părere că Diavolul ar fi un personaj mitologic din societatea primitivă, însă mărturia Bibliei este prea clară ca să acceptăm această idee.

Ce evenimente actuale dovedesc realitatea lucrării lui Satana pe pământ? Care este singura noastră apărare?

Miercuri, 5 octombrie – Viața lui Iov, parte din marea luptă

Primele scene din cartea lui Iov ne dezvăluie câteva idei esențiale. În primul rând, ele scot la lumină realitatea unei alte dimensiuni, care depășește capacitatea noastră de cunoaștere, o dimensiune supranaturală în care există și alte ființe, în afară de Dumnezeu. În al doilea rând, ne arată că viața noastră pe pământ este

interconectată cu viața ființelor din cer. Existența pe pământ nu se desfășoară independent de existența ființelor cerești. În al treilea rând, ne relevă existența unui conflict moral în cer, care este legat de evenimentele de pe pământ.

Pe scurt, cartea lui Iov ne prezintă un tablou în miniatură al mării lupte. Ea ne arată ce formă a luat marea luptă cosmică în viața unui om, pe nume Iov. Și, după cum vom vedea, mizele conflictului ne privesc pe noi toți.

5. Cartea lui Iovi îl prezintă pe Satana ca fiind în dispută cu Dumnezeu, dar nu ne spune cum a început disputa. Ce clarificări găsim în următoarele texte? Isaia 14:12-14; Ezechiel 28:12-16; 1 Timotei 3:6

Ellen G. White a arătat că „legea iubirii” constituie fundamentul guvernării lui Dumnezeu. Dumnezeu nu și-a dorit „ascultarea forțată” și, din acest motiv, le-a înzestrat pe toate creaturile Sale morale cu „libertatea voinței”. De asemenea, ea afirmă: „A fost însă unul care a pervertit libertatea pe care Dumnezeu l-eo acordase creaturilor Sale. Păcatul a început în acela care, după Hristos, fusese foarte mult onorat de Dumnezeu și care era, printre locuitorii cerurilor, în poziția cea mai înaltă în ce privește puterea și slava.” *Patriarhi și profeți*, ediția 2015, p. 21.

Aici, conceptele esențiale sunt „legea iubirii” și „libertatea voinței”. Biblia ne spune că Satana s-a îngâmfat din cauza frumuseții și strălucirii lui. Nu știm de ce s-a întâmplat lucrul acesta; probabil că ține de „taina fărădelegii”, cum este numită în 2 Tesaloniceni 2:7, o explicație absolut logică dacă ne gândim la relația strânsă dintre Legea lui Dumnezeu și guvernarea Sa. Fapt este că, în vremea despre care vorbește cartea lui Iov, Satana era deja o ființă căzută și conflictul inițiat de el era în plină derulare.

Ce decizii importante trebuie să iei în acest moment și ce făgăduințe biblice poți revendica pentru a te asigura că iei decizii corecte?

Joi, 6 octombrie – Răspunsurile date la Golgota

Cartea lui Iov pune în discuție multe probleme importante, dar nu dă răspuns la toate. De aceea avem nevoie de restul Bibliei. Dar chiar și așa nu vedem decât „ca într-o oglindă, în chip întunecos” (1 Corinteni 13:12).

De pildă, cartea lui Iov nu ne spune nimic despre declanșarea răzvrătirii lui Satana. Nu ne spune nimic nici despre înfrângerea lui definitivă. Ea îi amintește doar de două ori la început (Iov 1:6-12; 2:1-7), după care îl abandonează complet. Satana dispăre din relatare, cu toate că are un rol major în evenimentele ulterioare și cu toate că rezultatele dezastrului pe care l-a produs persistă. Restul cărții nu mai face nicio referire la el în schimb, aproape pretutindeni este menționat Dumnezeu. Și este normal să fie așa, întrucât cartea lui Iov este despre Dumnezeu și despre adevăratul Lui caracter.

Totuși Biblia nu ne lasă fără răspuns la întrebarea despre înfrângerea lui Satana. Și elementul determinant al acestei înfrângeri este moartea lui Isus.

6. Ce ne spun următoarele texte că a făcut Isus pentru a pune capăt mării lupte? Ioan 12:31,32; Apocalipsa 12:10-12; Romani 3:26; Evrei 25,14.

Când Isus a murit pe Golgota, universul a înțeles cine era Satana în realitate: un criminal. Cei care-L cunoscuseră pe Isus în postura de Împărat al cerului trebuie să fi privit cu stupeoare scena înjosirii Sale de către micii agenți ai lui Satana. La această „judecată” sa referit Isus în Ioan 12. Abia atunci când Mântuitorul a murit pentru „păcatele... întregii lumi” (1 Ioan 2:2), a putut Cerul să proclame: *Acum a venit mântuirea!* Abia atunci s-a împlinit făgăduința făcută de Dumnezeu înainte de crearea lumii (2 Timotei 1:9). „Fiindcă și-a dat viața pentru noi, Hristos putea „să fie neprihănit și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus” (Romani 3:26). Cu alte cuvinte, prin jertfa Sa, El a respins acuzațiile Diavolului că Dumnezeu nu putea să susțină Legea Sa („să fie neprihănit”) și, concomitent, să-i lase nepedepsiți pe călcătorii Legii („să socotească neprihănit”). După Calvar destinul lui Satana a fost pecetluit.

Cum ne putem forma obiceiul de a ne bucura de lucrarea făcută de Hristos la cruce pentru noi, în pofida încercărilor prin care trecem acum?

Vineri, 7 octombrie – Un gând de încheiere

Ideea luptei dintre bine și rău este prezentă în multe culturi. De multe ori, ea s-a transmis de la o generație la alta prin intermediul miturilor. Astăzi, sub influența înaltei critici și a raționalismului modernist, mulți creștini nu mai cred că Diavolul și îngerii răi sunt niște ființe reale. Ei susțin că aceștia n-ar fi decât niște simboluri primitive ale răului înăscut din oameni. Totuși noi considerăm că nu ai cum să înțelegi Biblia dacă nu crezi că îngerii răi sunt niște ființe reale.

Dar nu toți creștinii au acceptat teoria care neagă conflictul cosmic dintre forțele supranaturale ale binelui și răului. De exemplu, Gregory Boyd, un cercetător evanghelic, a scris mult despre realitatea luptei de secole (dar nu eterne) dintre Dumnezeu și Satana. În introducerea cărții sale *God at War (Dumnezeu la război)*, notează: „De la începutul și până la sfârșitul ei, Biblia pornește de la presupunerea că există niște ființe spirituale de rang «intermediar», între om și Dumnezeu, al căror comportament afectează în mod semnificativ existența umană, fie în bine, fie în rău. Și, într-adevăr, după cum voi argumenta în volumul de față, exact concepția aceasta se poziționează în centrul concepției biblice despre lume și viață.” - Gregory Boyd, *God at War* (Downer's Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1997), p. 11. Câtă dreptate are!

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Iov 4-10

1. Ce credea Elifaz despre scopul pentru care se naște omul?
2. Cu ce anume compară Iov soarta omului pe pământ?
3. La câte lucruri dintr-o mie ar putea răspunde cel care ar voi să se certe cu Dumnezeu?
4. De ce anume se dezgustase Iov, în suferința sa?

Calea către Hristos, capitolul 6

5. Care este lecția pe care a dat-o Hristos când a fost pe pământ, cu privire la darurile făgăduite?